

видъ, въ какъвто го употребляваме пакъ мы Блъгаре-ти въ сегашно врѣмѧ. А за да разумѣ-ѣть това онѣ, които мыслятъ за тая работы, не ще да е излишно да покажемъ, за что азы-къ-тъ на Црквины-ты книги, конго употребля-вать Руси-ти, Блъгаре-ти и другы Славянски народи отъ вѣсточно-то вѣрониспѣданіе, е наречень съ обще имѧ Славянскы й языкъ кога той е языкъ, който сѫ употреблявали Блъгаре-ти въ девятый вѣкъ; и слѣдъ това да разглѣда-ме, може ли той языкъ да послужи намъ да ся изучваме съ него.

Помежду жители-ты въ Европа има едно поколѣніе, което е отъ 80 милионы души и си наречя Славянско. Това поколѣніе, както и дру-гы-ты като него голѣмы поколѣнія, е раздѣлено на много племена или народы: отъ него сѫ Руси-ти Блъгаре-ти, Срѣбе-ти, Поляци-ти, Чеси-ти Словаци-ти, и другы. Всякое отъ тая племен а си има особено народно имѧ, съ което спомянж-хметука, иѣкой а всички-ты заедно, за да покажя-тъ, че сѫ племена отъ едно поколѣніе, наречатсѧ съ едно имѧ Славиене или Словене това е обще родово имѧ на Руси-ты, Блъгары-ты, Срѣбы-ты, Поляци-ты, Чеси-ты и всички-ты други племена отъ Славянско-то поколѣніе. Всички-ты тая племена говорять единъ языкъ